

**שאלות ותשובות דבי לוי אבן חביב**

זהו ויכחינו לדעתם הראשון אין הסכמות קיימת מעט דבר זה עשה את  
הם נובעים דין זה והם קרובים אל כל עולם דכפיא לאו מילתא למסד  
מואל דהסכמתו הראשונה ולא יקבלו שום ענה לחזר זה דמיא לא מילתא  
למלי דמיאמר צינעו פרי הערל דעל מלי דקאמר האם עליה דסאור קרא ונעמא  
צן אים וטמו יתרא וכו' כך מתקבל ענין דמי של שמואל הרמתי עומדי ולא  
עומדי מואצי ולא מואצית הקשו ומי מהימן והא חמר ר' אבא חמר רב כל  
מיא שמונה הלכה וזה אם קודם מעשה חמרה שומעין לו ואם לאו אין שומעין  
כו והיכ פריך בדוכתי אחריי וכתבו עלה צנעו' צנעו ר"ת דהיינו דוק' היכי  
דחא עממי נובע דדבר כגון מעשה שהי' לך לאחור האר' מעשה מכאן דכל  
היכ דלדבר החכם לאחור' הורא' שהוא מירי' לך וישמעון : הי' דבני לפת הצנע  
ותכונן צמח' צימית הרי הם לריכין לקיים דברי הארמאם הראשונה ואפי' אי  
הי אמרי מיערצ צנעו' אחר לא היו מהימני כל שכן כפיאמרו שלא קרא' צנימית  
מעממינו דין דאין הסכמות קיימת מעט דבר דמשום דהדבר נובע להם עממי  
לא ירא' להם לעולם שהדין הוא כנגדם וליכא למימר דלא דמי האי לדין  
דין דדוקא בכל הכהו חסיד הת"ח צמא דקאמר ולא מהימניק ליה משום  
דהחא מילתא נובע לכשרות ופסקות דגופיה אלב צנעון דין דליכא כשרות  
ופסקות כלל אלב יקרא דמי' דלא לכספו הכהו דבני לפת צמא דהדרי צה  
ליכא למיחש צהא ולמחשדיהו דילמא אמרי מלי דלא קציכא להו דלדברא  
יקרא חיה להו היכא דהדרי צהו דמקיימי צנעפיהו ומח' דמורה על האמת  
ובדאשכח' צניעין פרק השולח צצנה צר רב הונא דדרש דרש' וסיח כסם שהמקדש  
חלי' אשה וכו' כך חלי' שפחה וכו' והקש' עליו רב חסדא והדר אוקי רצ' צר  
רב הונא אמור' עליה ודרש ותמכשל האת חסדא ידק' אין פדס עומד על  
ר"ת אלב אם כן כנשל צנעו' חסדא דכרצ צנעון וכן ממי צנעון יס' מואלין  
לשכחן צצנה כהי' דדרש רצא שמי' קשם שילדו צ' וצנים צצנה צנעון כותחין  
הקש' ז' ל' חמר ליה רב פפא לרצא והא שלח צין וכו' והדר חמר צצנה  
אמורא עלי' ודרש דצנים שאמרתו לכם טעמה הם צדי וכו' : גם צצנים  
פרק דם חמאח ליכא דכוחיה כרצא דדרש מואר לכנע מנעל צצנה חמר ליה  
רב פפא לרצא וכו' הדר אוקי רצא אמורא עליה ודרש דצנים שאמרתו לפיכך  
טעמה הם צדי וכו' ושם פרש"י יותר חא לשונו חמר ליה רב פפא לאחר שיעצ  
ל' הסורגמן הדר אוקי צלות' טעה חזר ואמר לסורגמן עמוד והשמע לרצ'ם  
שמי' חזר צי ממה שירשהי' עד כאן לשונו ומשמע דליכא למיחש דלא ליהדר  
ציה החכם עמא' דקאמר משום זילותא דיד' לא היא דליכא מילי דדיכא צרי  
צה עומד וצנהו איפשר דליהדר צי' החכם כהנהו דרצ' צר רב הונא דרצא  
ואיכא מילי אחריי דדיכא לא פסיקא כול' האי צה : וההבס לא ליהדר עמא'  
דקאמר ולא משום דחסיצ דעציד הכי צכונה אלב דמשום דהרהו הראשונה  
כראה לו שהדין כמו שפסק ואם לא הי' פוסק כן צראשוי' קודם שמוציא דברי  
שכנגדו היה מורה לו שהי' אית' לא מליחש צנעון דין דכחמי לפת צנעו  
ותכונן צמח' צימית דלע"ג דלא חסידי דליצרו צכונה חמר דלא קציכא  
לכו מכל מקום איפשר שיראה להם עתה שהדין הוא כפי מה שכתבתי  
להם קודם :

**ובר** מן דין לאשכחן באמוראים דחיישי' ליקרא דידהו ומשום דלח' לכספ' היכל דטעו הוו אחרי וימירא' צטס אחר מאי דלח' הוה מעולם וצפרס' אס עשו ומעסה צטעות כגון ההיא דצרכות פרק כ"ד מזכרין דקאמר רב פפא לפי ג' דקס' רש"י ז"ל וימירא' משומיה דרבא דלח' אמרה רבא מעולם משו' כיסופ' דטעה צמחי דעבד אף על גב דרב פפא גופיה הוה ידע דלח' אמרה רבא והכי איחא' החס' רב פפא איקלע' לגי' רב הונא וכו' שקל רב פפא צריך אהסג' צריטי' והדרי צריך אשמונ' אמר ליה לא סבר לה מר הלכה כדצבי המכריע אמר ל"י הכי' אמר רבא הלכה כצ"ה ולא היא לאשחמוטי כפשיה הוה דעבד' פרס"י ולא היא' לא אמר רבא הלכה כצ"ה אלא רב פפא הבקיף לפי שטעה והשמיטו עלמיו בצדק עד כאן הא קמון רחיה צרורה דזימנין משום כיסופא' יאמר החסב' מאי דלח' הוה וצפרס' היכל דעציד עוצדא צטעות כההיא דרב פפא וזהו מיתרלח' האי עוצד' וליכא' לאתמותה עליה דרב פפא אחאי' עמיד הכי ולא קים' צנפטיה מתחיתין' צרורה על האמות כסגהו עוצד' דרצח צר רב הונא ודרצח' דלעיל' דהסח' לא עוצד' עוצדא' אלא וימירא' הוה דקאמרי' והף על גב דדרשום צפרקא' אפי'ה' הדרי צריטי' ליכא' דהיכל דקאמר החסב' וימירא' לאור ולא עמיד עוצדא' לא הוה ולא אחריי' ליכא' כסופא' כולי' האי ואדרבא איכא' יקרא' אצל היכל דעציד' עוצדא' איכא' כיסופא' עוצד' וצטוס' הכי איפסר' דליגא' מאי דלח' הוה וכדון' דידן הכי הוה דרצבי' לפנה' עוצד' עוצדא' ותחמו' אוחה' ההסכמה וצודאי' דלח' הדרי' צה' משום כיסופא' דלח' עדיפי' מרצ' פפא' :

**עוד** יש לי ראייה שלישייה לקיום דברי קרובה לענין שלפנינו הדומה לה בחלוף מחלקתי בין קודם חתימה לאחר חתימה והיא בכתובי פרק שבי דאמרי ההם אמר רבי אבהו אמר רב הונא אמר רב שלמה שישצו לקיים את המצוה וקרא ערער על אחד מהם עד שלא התמו מעידין עליו ומהם ומשחתמו אין מעידין עליו • פירש"י וקרא ערער על אחד מהם שהוא פסול • עד שלא התמו השמים הדייכים בל האשמה • מעידין על זה שהוא כשר • ומשחתמו הוא להשמיך כוננים צדדות שבגא' הוא להם שישצו עם פסול דדין עד כאן לשונו • הא קמץ דאין עדותן של אלו הדייכים כלל מפני שצדדות כוננו לכבוד עלמם צמח שפסול צמחיתו דרבי שהוא בגא' להם • ואם צדדות דקיימ' לן אין עדות וסודות כשרים צדדות ומעטות דליבא דרשב"א צדדות ואפילו הכי אין עדות שדוד דרשב"א כאלו ומעידים על עלמם כל שכן צדדות דדין שהוא דין שולמד שאין דרשב"א עלמם דין עוד יש לנו לחוש שדודי לא יחזרו שם אוחס הרבנים מפני שבגא' הוא להם שפסול ומעשה צדדותם בלי עיון דדין ולא מפני שהם צדדות יאמרו ענה דרבי כנגד הדין הגדול צדיקים אלא שופכי שכר אור צדק ועשו מעשים

אורו בצם חדש וואו עס ריז אב  
 איזו לילד צדק כי לא צעציל מרחב  
 צעוועט דאס שווי צפי הררי יעשו  
 החכמי די לו לשמוע ומעלה על האדרי  
 שיקרא הי רבי צלמה וכפי הדיו מה  
 שאי כן צחארים שאינס סעוויס שגס  
 שנקראי רבי פטווי שווא צעלמי דא  
 ועוד שאיפס שצונן הי כהנו לקרות  
 רבי לכל אס היס הדיו כוון לחדש  
 הסמיכה הכוונה היא כסעמלע אורו  
 צלמה העמלה ובחזון עליו ורבי וחקרי  
 לוור שיקרא רבי סחס אפילו צלח סס  
 העלס וגס סציווס הרשעוים לא הי  
 בקרי רבי סחס צלי סס העלס זולתי  
 ארס גדול מאד צועמלה כוון רבי הקדוש  
 זאו צלוחו הזון שלא הי בקרא רבי כי  
 אס הסמוך אמונס צונן דאס שיהל  
 בקראיס רבי ואין דאוי לילד צכצוד  
 הסריית ולחקר מכצודס הכונו המעלי  
 לשמוך והעס החדש מרי הקי אליו הי  
 שיקרא רבי צחס אפי צלי סס העלס  
 זא כדא ריוי וומל לכחות אורו שגס  
 רב דא עוועט צודלי כי בשמוך ויטש  
 צארץ ישראל ומרד ע"ה לא יקושיא  
 כי היא צצצל :

וַיִּתֵּן עַל כָּלם חֵם הַתְּקַדְּמוֹת שׁוֹמֵר שְׂכָתָה הָרַב ז"ל צ"י הַמַּסְכֵּה וצִפְּסָק צַחֲדוֹשׁ  
סָדֵין הַזֶּה מֵרָחֵץ לִי הַדְּצִירִים שֶׁאִם הִסְבִּיחוּ כָל הַחֲכָמִים וְכִי דִהְיָ כָל לֹא דִקְוָא  
וְהִיא רַחֲדוֹשׁ כָּכֵל כְּצִפְּרִי דִכְחִי כִי יֵשׁ לִי לִדְוֹן צֹה וְכִמּוֹ שִׁיפֶה צַעֲ"ה אֲחֻלָּה  
כְּהַסְכֵּמָה הָרַב הִיא צִלִי וְחָסָר וַיִּתֵּן עַל כָּלם אִיכִי הַסְכֵּמָה כָּלָל כִּי אֲזִלִּי אִם הִיוּ  
שׁוֹמְעִים הָרַב עֲנִינֹת הַיְּמִינוֹת הֵיוּ מוֹדִי לֵהם וְחֹחֲרֵי מַקְצֵרָתָם וְכֵן כָּתַב הָרַב צִפְּרִי  
ז"ל צ"י צַחֲדוֹשׁ שֶׁאֵלֶּה חֵם לִשְׁכּוֹר

**שאלת** ראונו ותמוננו היו מזה עולמין צדין וזררו לחס עשרי אכסים לראונו  
 זדיס ולעסות זייהס הן דין הן פשרי וכעצנו שכיחם לקיים כל מה  
 שיצונו עליהם אוהם העשרי ואס לא יסכימו לרעה א' שילכו אחר הרוב צדין  
 זורה וצין כך וצין כך כסתלק האחד מהם ולא רלה להיות עתהם צאוהם  
 צדיהם ולא לוור דמהו צאוהם העבין אודיעם אס ראונו חייב לקבל מה שיאמרו  
 העי הגוהרים אס רוצס אז אחר כסתלקם הא' עטל הכל ויכול ראונו לוור אלו  
 היה העשרי סצירתי סס היי מרא' פנים ליכוחי יוחר מכם :

**תשובה** דבר ברור הוא זה שאלו היו העשרה נבירים לדין אם נכחלקו הראשון כמספרה החצילה ולא עוד אלא אפי' אמר איני יודע איך יכולין לדין ולגזור הדין על פי רבי הנותרים שאין הולכין אחר הרוב אלא כשרצו המחזיקין על המחזיקין או המחזיקין על המחזיקין מחזק ומשא ומתן של כלם חזל לא כשהמיעוט איננו שאלו הי' גם אחריו הא' שני היה מרד' פנים להפך כל מה שהסביו הרוב וירוד הרוב בדרך \* וכן כשהיחיד אומר איני יודע ותמן אפילו שנים מחזיקין או מחזיקין ואחד אומר איני יודע יוספו הדיינים וכן אם נכחלי הא' אין יכולין לחתוך הדין וכמו שאמרו גם צפרי' זה צורר גמי במרו את הדני ומכחז סיבי כחצי דני יוחק אחר איש פלוני זכאי איש פלוני חייב ריש לקיש אומר פלוני ופלוני מחזיקין פלוני ופלוני מחזיקין \* ממי צייניו איכא ציינהו לשלוהו אינהו מנחא דרדי' למאן דאמר זכאי (שנים) ומשלמין למאן דאמר פלוני ופלוני מחזיקין לא משלמין ואקשי' ולמאן דאמר זכאי משלמין ולמאן לא ר' אבא אהא שאל לא כלי' דיכא ודצריס אלו פשוטים הם לענין הדין והיה לענין הפשר' דהוא שכן ואין רוב בכל מקום אלא רוב ההא מתוך הכלל ומתוך משא ומתן ואצל רוב המפרדין מן הכלל ודין או שומין או צולעין לעמאן שלא מתוך משא ומתן עם הכלל או שלא צומעמין לא עשו ולא כלום וכבר דנתי בן ארי צומקומו עכ"ל \* הרי שאין הסכמות הרוב כלל כל זמן שלא היה צדאשורי' משא ומתן בין כלם וצדנדין דידן מן הראוי' הי' לשהיה' הסכמות הרוב קיימות שהיינו יושבין בלבו ביחד נושאים ונותנים בדין פנים אל פנים ופה אל פה או לפחות שהיינו נושאים ונותנים ע"י כתב וכסוד' שהכל ע"י כי גם זאת יש ספק וכפי הגרסה לריך להיות המושא ומתן פה אל פה ופנים אל פנים כמו המושא ומתן שהי' בין סקהדרי גדולה וקטני' שהי' פה אל פה ולא די זה אלא שהיו יושבים כלם כחלי' גורין עובלה לשיורא כלם זה את זה גם משהוצא הרשע"ה המוכר בן כרמ' צמי' שכתבז או שלא צומעמין וכי' גם צמי' שכתב הרב צום הדין בעלמאן שלפנינו בן כרמ' שכתב זה לשונו אם כן למה היו הסכומים מלמעעים וכי' לפי שישראל ומפחרים ואי אפשר שיקביו כלם ואם מועיל המושא ומתן וההסכומי' אפי' על ידי כתבז איך אמר הדין שאי אפשר לדפי' האמת איפשר הוא ואם היה אומר שהוא דבר קטן' כיחא חזל צלתי אפשרות לא ידעתי מאלן לו אשר לפי זה כראוי' מלריך המושא ומתן וההסכומי' לקומד שהיי' פה אל פה ומכלל מקום אפילו למה צידי' צוי' לפחות היה לריך משא ומתן על ידי כתבז וכיון שלא נעשה לא צדאשורי' ולא זה אינה נקדחת הסכמות הסכמות הרוב וכמוצא

**דלא** לצד חזקה ההפוכה שהקבוצה לשעבר אינה קיימת ונעם רוב חלל אחי שעה ירד לשלח ולתת עמנו צדן ולשמוע מעובדינו ולהודיע לנו המליצתם אם צעירנו יראה שאינם רחוקים לקיים קשרים וגם הם לא יחזרו

בשר שלי חזן יר' לשמקוד גם אכחו  
אח ידינו עלים צמחיות שמוחיו •  
ואחר בקשת המחיל' נעבד תורם  
כל' עצדנר זה ננו מדרך העוסק  
היוקר שהי' רחוי להם שלא לעשו' ומעט  
לחםם הצמחיות זאת עד אשר ירשו  
זה צפיו אחר הודעתם אלינו ראויתם  
עליה • ועולה הי' על דעתי ללמד עליה  
זכות על זה ולומר שלחיות כוחם לשוני  
למחר להשיב אתחלים החשוב הכחל לא  
רחל להחליף הענין ועשו מעשה כפי  
דעתם הצמחם שגם אכחו מועד אחריה  
אצל אינו מקפיק וצמחיל' וכח' אם לכך  
סונו לא העיצו לראות • ואדרבה  
מעוק' שמקצו לקרצ ולקיים העני' דחו  
אחו • הי' שהי' להם לחוש שאולי לא  
נקיים לקצרתם כל זמן שהיו צלי  
עמנה ורחי' • והראוי הי' שהם היו  
מודיעים לנו קצרתם צריאה וגם אכחו  
אם היה לנו הי' זה ספק צריאות היינו  
מודיעים להם ואחר כל זה אם היו  
קומים על דעתם וראויות והיו עושים  
מעשה שלא כדברנו אולי לא אפשר  
לומר שהקצמתם זהיה קיימת כיו' שהם  
הרוב ומיעוץ מן התורה להטות אחרי רבי'  
כל זמן שהיה הקצמת הרוב מועד ומש'

וּמִתֵּן כֹּל כֶּלֶס חַיִּים זֶה הַקְדָּמָה שְׁמִי שֶׁכֵּן  
הַדִּין הַזֶּה בְּרִאשׁוֹן לִי הַדְּבָרִים שֶׁאִם הַקֶּסֶם  
וְהַיָּה רֹצֵחַ דְּרוֹצִים כֻּלָּם כְּשֶׁאֵל דּוֹכָתִי  
כְּשֶׁהִקְדַּמְתָּ הַרֵץ הִיא צְלִי וְשֶׁאֵל וּמִתֵּן שֶׁ  
שׂוֹמְעִים הַרֵץ מַעֲבֹר הַמִּינִיעוֹת הֵיוּ מוֹדִיעִים  
ז"ל צִפִּי בְּהַשְׁמָחָה

**שאלה** ראונו ותמוננו היו ומתעלה  
 זדיס ולעסות צייסס הן  
 טיגזד עליסס אוסס העגרי וסס לא  
 זורס זיין כך זיין כך כסחלק האס  
 ציריס וולא לונד רעמו צזווס העגין  
 העי האומריס אז רוצס אז אחר סגס  
 סיס העגרי סגזיררי סס היי

**תשובה** דבר ברור הוא זה שאלו  
 כמספרה החצילה ולא עוד  
 ולגומר הדין על פי רמי' הנוחרים שא  
 על המחיצין או המחיצין על המחיצין מה  
 איכס שאלו הי' קס אורו האי' שמי  
 ארצ וירוד הרב בצד \* וכן כשהיחיד  
 או מחיצין ואחד אומר איני יודע יוס  
 לחסוך הדין וכמו שאמר קס צפי'  
 כצני רני יוסק אחר איס פלוי זכא  
 ופלוי וחכן פלוי ופלוי מחיצין  
 עמחא דרי' לנחל דאמר זכא (קסיס)  
 עסלוי ואקשי' ונלחן דאמר זכא וקס  
 דיכא ודצרי' אלו פשוטים הם לענין  
 רצ צכל מקום אלא רצ הצא ממד  
 מן הכלל ודין או שומן או צולעין  
 או שלא צממנן לא עשו ולא כלום  
 שאין הסכמות הרצ כלל כל זמן שלא  
 ידון מן הרצוי הי' לשחיה' הסכמות  
 נוטלים ומוחקין דדין פריס אל פריס  
 ומוחקים ע"י כחז וכסוד' שהכל קוי'  
 להיות המשא ומתן פה אל פה ופריס  
 גדולה וקטני' שהי' פה אל פה ולא  
 עבודה לגיירא כלם זה אח זה גם מה  
 או שלא צממנן וכו' גם צמי' שכתב  
 שכתב חה לטוב אס כן למה היו הח  
 ואי אפשר שיקיימו כלם ואס וועיל  
 איך אחר הדין שאי אפשר דלפי  
 דבר קט' כיחא אכל צלתי' אפסות  
 סלדי' המשא ומתן והסכמו' לקטון  
 סיד' צ' לפחות היה לריד משא ומתן  
 ולא זה אינה כקדמא הסכ

**וְלֹא** לִצְדָּה חֹתֶה הַהִקְבָּוֶה שֶׁהִקְבִּינוּ  
שָׁעָתָה יִרְבֵּי לְשֹׂאֵה וּלְחֹה עֹת  
רַחֲמֵיכֶם אִם צִיִּינוּ יִרְאֵה שְׁלִיכִים

לשמוע לקול האדם הראשון כי מלאכו הלא היה רשע וקיים וזכה לאדם הראשון כלל הדברים שאותה ההקדמה שהקדמונה זה רשע לא אפשר ליהא קיימה אם לא נכרים זה גם אהבה ונחמתי (שנחתי) ההקדמה עומת לא היה מעטם הארון לזכר אלא מעטם רחמים לזכרם ואם היו שולחים אותה אליה בראשונה עם רחמייהם עליה אולי שהיית מוכיבים עומתם וגם עתה אם יכניעו לטובת ויחלו צעירי אהבה נחמד צד כי לא עשית מעשה צד אלא שלחמור ויזקק הענין הזה רחמי להאריך הזמן עד אשר נחייש צדן כפי הרחמי הקדמתי כל זה כי נראה צעירי שהוא דבר הכרחי להקדימו כי יראתי כי אחרתי פן עלה על לז רשע לפת לומר שעדיין ההקדמה קיימה מעטם רוב וכן שומעתי אומרים :

**אמנם** הנראה לעניות דעתי הן צדאור שאי אפשר להשיג אותו החכמה החשוב שהשגו רשע לפת להשיג על ידי אותה ההקדמה הן צעירי דין הוא כפי מה שאומר כי הנה אמת נכון הדבר שהעצמות רשע לפת להשיג החכמה ההוא החשוב אש' לנצחו הוסכמו' אותה ההקדמה גדול יתר מאלו יופיו וטובו צדור אלהי ישראל זה מורה על השק הנמוך שיש למחשבותי' נכד להדבק צדאצחו יתצדך יראתו ונשיאות חורתו על אדמתו הקדושה ויש להם צדא' שבר טוב ויחיו בנן רעוב אצל כפי הכרח' צעירי לא חושל ההקדמה להשיג חכמים ופיר קדש מחשבתם דאעיקרא דדינא פירכא והשומע יאמר מה א קמיכה ומה ראו על ככה דמאי דתכן צמחתי' כל חייבי כריתות שלקו כפצרו מדי כריתתו וילק' לה מקרא דקאמר ונקלה אחיד כיון שלקח הרי הוא אחיד הוא כשהחורו זהם צמח העצירה למלקות ולקו אחר כך צדית דין ואם אין ההתראה אין מלקות על ידי צד דין ואם המלקות אינו על ידי צד דין אין פטור מחרת על ידי אותו מלקות דמאי דקאמר קרא ונקלה אחיד מלקות על ידי צד דין הרי וכן כחוצ צעירי' הלבנת הרי"ק והוא נק' נחמי יוסף וזה נשנו כל חייבי כריתות אם החורו זהם למלקות מוסס הללו הכתוב צדס ולקו כפצרו מחברת עד כאן ולא הולך רש' להאריך לפרש כן החס ומסס דכוליה הוא פירקא צדכי סליק ומילתא דפשיטא היא דאין מלקות צדא עדים והתראה אצל צמכתא מנילה פרק ראשון כתב צעירי ומוצא זה נשנו כל חייבי כריתות שלקו קשהו צדס עדים על לז שמונו כרת ולקי צדית דין כפצרו מדי כריתות סוב אין צד דין של מעלה נפרעין עד כאן הרי שאלו החכמים שלקצחו נחמקת אותה ההקדמה איז להשיגו על ידה :

**ועוד** לבי לרדף להאריך לזכר זה יותר בשלמות . וראשונה ראייתי לחקור צעירי דבר אחד אף על פי שאינו כל כך יושענין יען כי הוא דבר יפה והוא נעלם ונקטר צדדית הרב : והוא צעירי שהתנהגות הזאת דקאמר דכפצרו מדי כריתתו איז הוי פירושא לומר דכפצרו צמלקות אף עלובג דלא עשו השוזה או דוקא מיידי כשעשו חשונה וכפצרו עם החשונה שהי' מלבי צדדית רצונו משה צד מיימונו זכרנו לזכר' חלוק כפי הנראה צד מה שכתב צפסקר על זה למה שכתב צעירי' המושג' שצפירוש הנושג' כתב מוצא דיש פרק החבר וצקופו דדוקא עם החשונה כפצרו מחברת והכי איתא בגמרא צדדית צדס האו פרקא אליבא דרבי עקיבא וצפסקר צדדית י"י מהלכות קטנה דין לא הזכיר חשונה כלל זה נשנו כל מי שחטא ולקח חחר לכשורו שנאמר ונקלה אחיד לעיניך כיון שלקח הרי הוא אחיד אף כל מחייבי כרת שלקו כפצרו מדי כרת עד כאן : עוד לרדף עיון על פי קצרת ריע דמלרדף חשונה אם כן מה חושל המלקות ומאי חדושה אשמועי' הגל דמחיתין דכפצרו מדי כרת על ידי החשונה והלא אין שום דבר עומד צדדי חשונה ואפילו לעצירות החשונות יותר כגון דליכא זהו מיתות צד דין מועלי' החשונה' לפטור העובר חשונה שמים וצדא היתרין הוא דבר קל והוא דמא קימא לן ציומא צדדית ד' חלוקי כפרי עצר על כריתות ומיתות צד דין חשונה וי"ה חולין ויסורין מועדין והודיעט צדאן התא דייסורי המלקות על ידי צד דין לזד יש צדס כדי למרק ויתכפר עוט צדס מכל וכל אם יעשה חשונה' ונרא' של' כיון רש' צדס שכתב על כפצרו מדי כריתות שוב אין צד דין של מעלה כפצרו שח' הלשון הזה הוא מיותר צעירי מאלו חלש שכיון למה שכתבתי שח' כרא' לומר שאין די צדס המלקות לפטור מושג שמים מכל וכל : ומאי דקאמר דכפצרו מן הכרת ואלה לומר שלא יח' לו עוש כל כך גדול כמו הכרת כיון שכבר לקח אצל מכל מוקס ענוש יענש מן השמים צייסורים כדי להשלים כפצרו לנעול זה כתב רש' ז"ל שוב אין צד דין של מעלה כפצרו כלומר שכבר נתכפר עוט מכל וכל צייסורי המלקות אם עשה חשונה' והתכרת לרש' ז"ל צדס הוא מוצא דלי לא הכי מאל רבותי' דמלקות דאפילו צדא ייסורין הכי הוי דינא דדאלי מי צעבר על איזה כרת ועשה חשונה וצא עליו קלה ייסורין אין רחמי להיות דינו צדדית כיון שכבר התחיל ללקות צייסורין וגם שנאמר שעדיין לא נפטר מכל וכל מעוש שמים כיון שלא לקח עדיין צכל ייסורין הראשון לפטור מכל מוקס אין רחמי להיות דינו צדדית ואי צמלקות הוי דינא נמי הכי מאל רבותיה דתכן עליה דכפצרו צדית מוכרת אלא ודאי דכפצרו צדית מכל וכל ושוב אין צד דין של מעל' נפרעין כלל והיי' דאשמועי' תאל דמחיתין וחו אשמועי' דייסורי המלקות מועילין לו עם החשונה אף על גב דלא עשה חשונה' קודם שלקח והיא דדוקא עשה חשונה' קודם ואחר כך לקח דהכי הוי דינא צדא ייסורין שאם צדא ייסורין על מי שצבר עבירה ועדיין עומד צדדית ולא עשה חשונה' לא יעילו לו אומס הייסורי' ואפילו אם עשה חשונה צדית המלקות היא דלא הוי חשונה מעליהם כיון שעשו' אותה מחמת ייסורי' המלקות ולשון העלוי מורה על כך חשונה וי"ה חולין וייסורין מועדין דיושענש צדא לו ייסורין אחר שעשה חשונה : אומס צדאן צייסורי המלקות אשמועי' הוי תאל דאף על גב דלקח קודם שעשה חשונה סליק ליה הוי' מלקות צמקס ייסורין אחר החשונה וכפצרו מדי כרת : וצדאור קצרת הרב אם חר צפסקר אז לא אומר שמי

יחס לזכר אומס לרעמת הראשונה דמאי עממא גופיה אומס וסוכא פקולין לרין : ואף על פי שסס צמקספת צעלו פירוש זה של רש' ופירשו כפי' רש' : גם הרב רצונו משה צד מיימונו זכרנו לזכרם צפסקר הענין דין כפצרו רצונו הנחל מכל מוקס זה שכתב רש' אמת הוא ולא תקשו עליו אלא מנה קושיו' אחרות שיש עליו כפי הקנינה הדיא :

**כדל'א** דמילתא דמאי לפת קרובי' הם אלא עומס צדן הזה וההקדמה אפילו אחר שיראו רחמייהם אם יכניעו שלא כדצירי אינה קיימה מעטם רוב :

**ובל'** זה צמקספת דמאי דקאמר הרב כדל'א הדברים שאם יכניעו כל החכמי' וכו' דלז דוקא כל דלפי הנראה אין חר לריבין לז וכל דכתב הרב דוקא הוא ונעממא הוי מוסס דלא לישחמיע הרב דלימא צד זה מוקס צפסקר או צעירי' המושג כל החכמי' או רובם ואף על גב דליכא למי' דאי הוי אחר הכי הוי מושג דאפילו רובם שלא יח' אחר כלם והוא ודאי לא קני דדוקא צדי שיהיה הרוב ממוך הכל ומשום הכי אחר הרב כל דכשחלקו והלכו אחר הרוב הרי הם ככל עם כל זה היה לו לרצ לפרש הכי צדדית ולומר או רובם ממוך הכל וכיון דלא אחר הכי היה לן למי' דכל דוקא וצפצרו שחקן הרב צפסקר לזכרו שכתב צמקספת ראשונה וגיע תיבת והתלמידים ככרחה דמלת כל לא הייתה לריבית חקון ולא פירוש והיא דוקא ולי הוי ידעין צדאלי מקור ויולא צדדי הרב צד זה היינו יכולין לזכר מוטבו פירוש צדדי' אי כל דוקא או אפילו הרוב ממוך הכל אצל כיון שלא נודע לנו והרב לא פירש צדדי' אי לן לניחש שמה כל דוק' ונעממא דלצדי הרב צדאן כל דוקא ולא להוי הרוב ככל כצפא דוכתי אפצרו לומר דמוסס דמא מילתא לכל ישראל רולה לומר אותה שחארן יצאל שם הנקראים קהל לרדף שכל החכמי' יכניעו צדאית הסמיכה וילק' לה מהורח צדית דין שטעו שם היא היתה הורח לכל ישראל או רובם שטעו מעשה על פי צד דין שלר' שכל הסנהדרין ימלאו צדאית ההורח ויכניעו זה רולה לומר שלא יחלקו עליה הושיעו ולא אפילו אחד מהם שאם חלק על המחירין אפילו אחד מהסנהדרין או שאמר אפילו אחד מהם איני יודע אין הורחם הורח להחייצ הם צקצרו אלא כל יחיד ויחיד מאלו שטעו על פיהם חייצין צקצרו וגם שאין לרדף שכלם יהיו עושים ודי צדדית הרוב עושים מכל מוקס לרדף שהושיעו שאינם עושים שישחקו ולא יחלקו על המחירין דהשתא הוי כאלו הכניעו כלם וכן כתב הרב צעירי' המושג גם צפרק שלשה עשר מהלכות שגבות צדאור ומאי דכתב צפרק שלמעלה פרק שמים עשר ויטעו כולן או רובן רולה לומר צדאלי שישחקו הושיעו שלא ענו כמפורס צפרק שלש' עשר על גב דצדדית צדדית צדדית צפרק קמא דהוריות וכו' מוכח כל כך דהוי דינא הכי דמא צדדית דהיתות צדדית וכן צמאי דקאמר אין חייצין עד שיויר כן שנאמר אם כל עדת ישראל יסגו קאמר צממא ואלא מלי כל עדת דקאמר רחמנא הכי קאמר אי איכא כלם הויא הורח ואי לא לא הויא הורח דמשה' דהכי דהו כלם אף על גב דלא שגו המישיע וחלקו על הרוב דהוי הורחם הורח : מכל מוקס מלי דכתב הרב כהלכתי הוא וילק' לה מוחתבית דפרק קמא דהוריות הדיא דמיידי צממא לחקשוי' מיידי לרבי יונתן דקחני חורו צד דין וכו' אחר ליה עושים אחר הרי אלו פטורים וצדאלי דמקנא דממא לא פליגא אחאי אומחיתין ואיתא נמי צדדית דמ' רחמי החס לא היה מופלג של צד דין שם או אחר אחד איני יודע או שאמר להם עושים אחר יכול יהיו חייצין חיל כל עדת ישראל יסגו עד שיויר כלם : ולפי זה פיר' מלי דקאמר צממא איכא כלם וכו' רולה לומר אי איכא כלם צדדית עמלה בגון ששחקו הושיעו היא הורחם אף על גב דלא ענו אותו הושיעו לאפוקי מדרי' יונתן דקאמר דקרא דחם כל עדת ישראל יסגו הוא דוקא ולרדף שכלם יעצוריו צדדית צעמא : וכן לרדף לפרש לשון רש' ז"ל שכתב אם איתא לכללו קטנה של אחד וצעמא הויא הורח אף על פי שלא הורו כל אחר שישנו להורות רולה לומר שלא הורו צדדית אלא ששחקו הרי שהדין לשם דין אמת שלרדף שיקניעו כלם ולפחות הרוב צדדית צדדית מושג והושיעו צדדית הכי נמי צדדית דיון כיון שהוא דבר שמוג לכל ישראל לרדף שכל החכמי' שם צמקספת צדדית לז הרב יכניעו צדך אלא שערד יש לדקדק צדא דמא אשכחן דצדס שחלוי' צקצרו דין של עיז והם נוגעים לכל ישראל כגון מיידי הנוך וצדדית קטנה ולא מלי' צדדית שילעך צדס ההקדמה כל הסנהדרין ונרא' שהדין יחיה שם ללכת אחר הרוב אם יהיה צדדית חלוק כשאר כל הדברים : ומה שאפשר לו לומר צדא הוא דהתם אין ההקדמה או המחלוקת צעירי דהרב והוא מיינו של מלך כי זה מלווה מפורשת צדדית וההקדמה או המחלוקת הוא למי ימנו וצדדית ההוא חלוק צדדית רובא ודאי אומס צדאן הקנינה צדדית צדדית אינה מלווה מפורשת צדדית אלא הוא דבר שרולים להדש חכמי' הארץ הקדושה ולעשות דבר חדש כמוהו לרדף שיקניעו כלם דומא דהורח צדדית דין שטעו ודאי' שאחרי שיקניעו כלם שראי לממוך אם יהיה מחלוקת צדדית צדדית יכניעו מלך שם להם ללכת אחר הרוב כמו צממא של מלך עד אשר לומר צעמא מלך כל שכתב הרב שלחיה צדאן כל חכמי' הארץ הקדושה צמקספת צדדית צדדית כשרולה לממוך לאחרים כי היכי דאין מלי' למחלוקת צדדית כשורא לזכר גם כל החכמים שם צמקספת לרדף שיקניעו כלם צדדית מחלוקת ואף על גב דגם צמקספת הוא קמוך צע' שלשה ליכא התם דעות דמא' מהם לזכר הוא דצעירי' צדדית קמוך והכי אינם אלא ללוות לממוך וצדדית וצדדית חלוי הכל וכללו חלתי סו כד וכו' היכי דהתם ליכא מלי' למחלוקת הכי נמי צדדית דין והוא כשכל סחכמי' וסחכמי' לממוך מחדש לרדף שיקניעו כלם כל אחר מלווה הדיכס מלה לעניות דעתי לומר כמגש צדדית צעמא מה שכתב הרב מלך כל : מכל מוקס נראה שכל הוא דוקא ולא קני צדדית כיון דלא פירש הרב והוא' דלאו דוקא עליו הראיה ואם כדאלי יעלא עדיין מי שיאמר שאין עליו להציא דמא ולא ימלא לשמוע לקול זה האמת האחרון לקיום הדין שכתבתי צדדית לו

שמי קלל יעקב נדביר הרב במקומו אחרים קרוב לו לעשות ולומר לכאורה דהרי צו מנחם דכחצ צפירוס העשנה ודקל לרב צפסק דרבי חכמה צנ געליאל מיירי בכל אופן דכין שלקה נפשו מהכרה ואפילו קלל עשה חסונה כיון דליק לא עקרה דונקלה אחיך ואף על גב דפליג ריע הלכחא כוחיה ומעמאל דקרא יעד ים מקום לעשות צוה ומעט אחר ואי דמחא קרא ילפין נמי כיון שלקה חזר לכשורו ולשם הדין הוא כמו שיצא לפנים שלק על פי קלל רחמי ששעה הסוגה חזר לכשורו ויד ואיכא למימי דמחא הדין לענין פטור מהכרה והוא חזי למימי דמחא הכי סומם הרב ללמדנו זה חלל הוא טעות דמחא קיימי לן צעצוע פרק קמח וצברית פרק קמח דלין המעלה והחסם ויהי מופרים חלל לנשים וכחצו הרב צהלות שגגות סוף פרק ג' :

**ג** צהלות חסונה הוסף וביאר צפירוס שאפי' חייזי מלקות חין בפערין מעונש שמים עם המלקות אם לא עשו תשובה והתודו וליק לא מעמילתא כאמר כחצו הרב עלמו צומין המלכות שלו . כל שכן חייזי כרתות שלקו קלל נפשו מהכרה אם לא עשו תשובה והתודו . ולא הולך הרב לחזור ולכתבו כאן כיון שכבר כתבו שם צפירוס והספח היה אפשר לעשות על פי זה ולומר דליק לן למילק דינא צהפק מונה שסינו חומרי דכין דמחא דחנ כל חייזי כריתות שלקו נפשו וידי כריתות הוא דוקא כשעשו תשובה והתודו הי' ע"ש כל מי שחמא ולקא חזי לכשורו שחמא ונקלה אחיך וכו' הוא דוקא כשרחמי שחמא ועשה חסונה ולא הולכו לצד זה דללו צרפטי עסקין ועל הסמם הכי הוא ובי חיימא אי צעעס תשובה ומה חידוש הודיענו איכא למימי דמחא דקיימא לן עבר על לא תעשה תשובה ויהי מופרים והוא חומרי דלל חזר לכשורו עד שיצא י"ה קיימא לן דלל חלל כיון שלקו והתודו ועשה תשובה ויד חזר לכשורו שחרי כבר נכתב : זה היה נראה לומר חלל גם זה הוא טעות שלדעת הרב חף על גב דכל חייזי כריתות לא נפשו מהכרה צומלקות חלל כשעס' גם כן תשובה חזר לכשורו צומלקות חף על פי קלל רחמי ששעה תשובה שכן כתב הוא ז"ל צהלות עדות פ"ב חזר לשורו כל מי שחמא מלקות צין ששע' חסוני צין שלק' צצית דין חזר לכשורו הרי כתב צפירוס צומלקות לצד או תשובה לצד חזר לכשורו :

**י** ספרים שכתבו צהם כל מי שחמא מלקות כיון שלקה צצית דין חזר לכשורו וכן היה הלשון צפירו של הרב רבינו משה צר מיימני שהיה לפי צעל הטורים כאמר הפתיקו הוא צעור ח"ו קימן ל"ד ולפי זה הלשון חין רחמי מכלן חלל כפי האמת חין הלשון האומי כן צהכרה חלל כפי הנכחא הראשונה שכתבתי וביד עליו מה שכתב הרב עלמו קידם הלשון הזה צמקן סכים שהעידו על ח' שהוא פקול וכו' וצא' שנים והעידו ששעה תשובה ויחזר צו או שלקה הדי זה כשר וכו' גם זה הלשון העתיק צעל הטורים וידי צצירור דלדעת הרב רבינו משה צר מיימני צומלקות חלל תשובה חזר לכשורו ונראה דחוק צצירי הרב שכתב הוא שני דייס סומים שהם כלומין מופקו אחד סכרחה שהם שים ולא ירש הוא זה החלוק צציריהם חלל ש"ס לומר סקוק של מה שכתב צפירו צמקומות אחרים : גם שחלוק הנושאים גורם היות הדין כן שטיקת העשונה חיל צלצ וצדלי קלל יחכר צומלקות מעונש שמים כל זמן קלל חזר צו כי הוא יצדק צוקן לצ צוקר כליות חומם לענין הסכרות שהוא ציני לצריות כיון שקבל עליו העונש הגבור עליו על ידי הצריות שהם הצד חזר לכשורו כל זמן קלל רחמי שחזר לקור . ומעטם זה החלוק צנושאין לא הולך הרב לפרש החלוק חרי' מלכד מה שאמרתי והוא העיקר שסמך הרב צצירי הדינים על מה שפירש צפירו צמקומות אחרים כי דצירור וצכורו לצכרה צפירו סם כרית עומם שהם עיים צמקום ח' ועצרים צמקום ח' . והכרתי צכל זה ללמד חלל זה החלוק הנכסר ש"ס צין חלו השני דייס ששעה סמקום גם הרב גם סח' הקדמה למה שאנו צצירור והוא דאף על גב דלין המלקות לצדופטי מן הכרה אם לא עשה חסוני' אפילו הכי חיל לך עממא רבה למימר דמחא דחנ כל חייזי כריתות שלקו נפשו וידי כריתות עם התשובה הוא דוקא כשחמא צצירור מלקות צעה העצירה ולקא כגון שחמא צו שחרי ח' עונש חומה העצירה צעלמה וטיקן שקבל עכשו ועשה תשובה נחכר מכל וכל ונפטר מן הכרה חלל כקלל סחרי צו קלל נחמא מלקות צעה העצירה חלל עונש אחר והוא הכרה חיו נפטר מלומה הכרה על ידי המלקות עמה עונש העצירה כלל ולחומר שיחמר ובי יציצא צצירור צצירי שחמי דמחא נראה דיותר רחמי לעונש מי שחמא צו צעה העצירה ועם כל זה לא נענה את עלמו ית' ומי קלל סחרי צו חף על פי שהיה חזיר ואם המלקות מועיל אפילו למוחרה כל שכן לצלל היה מוחרה לאו קושיא היא יכול חרי להשיצ צוה חמי' וג' פנים וכלן חומה . הראשון הוא על הדרך שאמרתי דלעני' עונש צירי אדם ים חילוק צ' סמוחרה לשחרי מוחרה דמוחרה חללו ס' צחוקת רשע ולא מי שחמי מוחרה חלל צעקד חליו יצדק צוקן לצ ומוקד כליות הכל שום ורשע הוא שחמי מוחרי' כמו מוחרי' י'ס יחרון למוחרי' שכבר נחמא צומלקות צעונש חומה העציר' וכיון שקבל עונשו נחכר מכל וכל עם התשובה ואפי' מעונש שמים שהי' הכרה . חומם מי שחמי מוחרה חין עכשו צומלקות כלל חלל צכרת חין צידו כח להחליק עונש הכרה צעונש המלקות ולכן חם לקא לא נפטר מידי כרתו :

**ק** אי חומר דגם שיהיה הדין טוקן ככה רולה לומר שחרי סיכר המלקות לוי שחמי מוחרה כמו למוחרי' מכל ומקום הצית דין לא ילקו חומר דליסם יכולים להלקות צלל עדים והתחרי' כחוצר מקומות צחלומד ומהם צחצות פרק חלל כערות וצומרי' פרק חלל הן הלוך' חולי' יחומר המועדער דלין מכלל רחמי וטעמא חלל חסם דהחם לא חיי' חלל לענין דלין כופין צית דין חלל להלקות חלל חסם מעלמם יצלו לצית דין לחלית פניהם להלקות' לכפרת עונש ששם חללם ילקו חומם ורשאים סם צכר צצירור צחרי' חרי צכר' חחובל חחומר לחצרו הכני פלעני על מנת לפטור פטור והלכתי היא

צמחלח כי הסיח חלל צמלקה דים זי צמס לכל חלל חמירן ד'זיס ד'זיס  
המחזים על ידי סניה דין סכופין חורו ללקוח למחזים על ידי עמלו סמל  
נל לזים דין לחלות פחיס סילקו חורו ולמלל רחם עשין כן  
כל דבר סלין רשות לזים דין לסלקת חלקות ככל חורס לזיס ספיר  
חלקו מחכרת על ידו חללי לעצור צעדים וסחחם וכל זס על פי דבר  
סחחם זיל - וגם צדרי רסיי ספי צמחיתין רכל חייזי כרות סלקו ובר  
דעיייר סחחור צס עדים חור חוכרת לוור דקצירל לים הכי דחא סחם לל  
חיייר לנכין דין חיוז חלקות על עניירי דכיוי דמג'ס סחכר עדים וסחחם  
ומסו דחא סופין חורו לסלקות חלל חרצנה חיייר ללסעעיקן מחי ספיר מחכרת  
על ידי חלקות ולי קוסעח דמילחא סי דזית דין יכילין לסלקות לחי סעצר  
צמל עדים סיכא סצקס מחס סעוצר סילקו חורו וסחא ספיר מחכרת על ידי  
חורו חלקות חחלי פרסיי לסיח רכל חייזי כריתות כסחחור צס על ידי עדים  
סיה לו לסרס חוסנה צכולל ולוור הכי צין סחחור צס ל לקות ולקו צין  
סלל סחור צס חלל סנחז מעלמס לזים דין ולקו ספירו ובר וכיון דלל פי  
סכי כחלל חלי דדוקא כסחחור צס לזים צצית דין וספירו לל כסלל  
ספיר צס

גב' בלשון אחר שהאריך זו רש"י עם בנחות כר' כי מוציא ואח"כ דעל מלך  
דקאמר הוהם בגמרא עלה דמחמתין דכל חי"ב כדמות שלקו וכו' רב  
אפי' אחר אפילו הוהם רבין וכו' כחז רש"י זה לשונו רב אפי' אחר וכו' דקא  
אמרת מיהם וברת וכו' לא דנו וכו' ועיקר ענינו של יום הכיפורים בידי שמים  
הוא דאף על גב דליכא חיוב מלקות בחי"ב כדמות הוא אינו עיקר החיוב דכרת  
חומר מעלקות ואי נחיד בלא התראה הוא הוי צברת וכמלא חיובו המחמיר בידי  
שמים וכו' ע"כ מנח"ל דקאמר ואי נחיד בלא התראה הוי צברת מוכח בהדי' דליכא  
כפער מהכרת על ידי שלקו צבית דין כגון שחלה פניהם על כך ולשולם הוי  
צבית הן מנעם שאין יטלין צית דין להלקותו כעין מלקות של תורה הן  
מנעם שאפילו סיבולין להלקותו אינו כפער צדך כיון שהמלקות הוא לבקשתו  
וכמו שכתבתי ועלה צדדי אפי' כן מוציא לדעת רש"י והרמב"ם ז"ל שאח"כ  
התכלית שמשנו להשיב דכ"י לפת תוצי' על ידי השכמות התכחל ואפי' להשיב  
וראיתי בק' דאמרו חיים שכתב צברין המלקו' דברים שפני הנראה מנעם  
קוטרם וזה שכתבתי ומכל מקום אפילו לפי דבריו אותה התכונה  
שהסכימו דכ"י לפת אינה מועילה כלל והתכלית המושג על ידה יתבסס גם כן  
בלתה זה לשונו והמלקות דחיי' מוכרע עם התשובה והידידי' שהמלקות בחי"ב  
מלקות במקום מיתה בחי"ב מיתות הוא עינוד והמיתה אינה מוכפרת לשלם  
אלא עם הידידי' וכן חז"ל כל המונחין מתורין שכל המתודה יס' לו חלק לפי  
ואם תאמר למה לא הכירו התשובה עם הידידי' קזה עומד על צית המקילות  
והא"כ למה ואין לו פנאי להקוה עוד שימערך לומר חן פעלתי לא אופי' חל  
בחי"ב מלקיות לר"ד תשובה ואף על גב שאין המלקו' מוכפרת אלא עם הידידי'  
והתשובה אי' שלא יק' לו מנעום העון ההוא מפני הלאה שכלעמד מכלל  
העונות שכתבתי זו צדדי שמים ואין חלוק בדבר צין שלקו צבית דין צין שלא  
צדי' דין אלא שאם כתבתי צבית דין מלקו' מלקו' אותו צבל כדור ואם עמד  
הענינים שלם צדדים והתראה ור"ה מעלמו כד' להקל מנעום והם חזק  
לו צברת ואם לא רלה אין כופין אותו כן כחז הרמיה ז"ל בתשובה עכ"ל כפי  
הנחל' צפער צדדי' וכפי הנראה מנעו קוטר וזה שכתבתי :

**ה'אמנם** לפי שכל דברי הס מוכרחים לעניות דעתי מדרשי הרמזים ורמזים  
מכאן כל אותם הרמזים שכתבתי • כנראה צעירי סתריני מוברת להשתדל  
לפאק הלשון הזה כפי אותו הדרך ולהסבירו עם מה שכבר כתבתי • והשתחו  
שנאלחתי לזה כי לקיים זה הוא קושיא ח' חוקה שיש לי בלשון הזה והיא שכל  
דברי אותו הרב שכבר צנלקות שכתבתי על ידי צית דין הם כשלא עשה תשובה  
וכפי פסוק לטוב החבר כנראה שהיה לזה כשלקח דרשן מלמד לפני צית דין  
ח' על פי שלא כתבתי צנלקות כגון שעבר שלא צעדים והתרחק וסרי הקושיא  
מוצאת דבריו והיא שכתבתי בלשון מלמד וזה למה צעדים וסרי הקושיא  
אחרי לכפרת שבו וסרי הקושיא שכתבתי שיש לי לומר שכונת הלשון  
היא להקשות המלכות שלא כתבתי כי על ידי צית דין כגון שעבר שלא צעדים והתרחק  
למעשה • שכתבתי המלכות למהלכות שכתבתי כי על ידי צית דין בלשון מלמד וסרי  
שכתבתי כי על ידי צית דין שלא עשה תשובה אינו מכפר מכל וכל אלא שצווי  
להקל מהעונות גם המלכות שלא כתבתי כי על ידי צית דין אינו מכפר מכל וכל  
לפיכך עם התשובה אלא שמוקל מהעונות וצפוי צנלקות שמוקל מהעונות  
שחן אותן המלכות ומקשיק לפעמי התייחסים הרמזים לו כפי שכתב  
והענין הוא שכתבתי שישם רשות לבד להלכות לעובר בזה עדים והתרחק כשלא  
מעלמו מוכי חוקה כונתה של תור' אפי' כמי אינו פועל מהענין מכל וכל מהמעשים  
שכתבתי ראשון ותלמי' או שחן כח ז"ל להקל לעובר הזה מלקי' ח' במלכות של  
תורה וכיון שחן כשלא תורה אינו מקשי' • לכפר מכל וכל אלא להקל מהעונות וכפי  
הענין האמיתי שכתבתי • וח' על פי שזה הרב הזכיר כי חלו מורי המלכות  
בטעם שכתבתי אלא שחן כתבתי צית דין מלקות מלקי' אותו וכו' ולמעשה כח  
ורכה מעלמו ללקות וכו' דעשנו דלן ח' חוקה לדעתו כי חלו המלכות למצו  
מחוק המכות איפשר לומר שמוקל על המצו דודאי לא יאמרוהו צית דין למלקות  
כשהוא צל ללקות מעלמו כח כשהם מוכן אותו צעל כרחו ואם הרב צעל זה  
אספר לא היה מענין דברי הרמזים ז"ל שכתבתי למעלה גורם הכחוש ח' שחן  
והיה צית דין וכו' הייתי אינו מוקל שמוקל הוא שצדעו של הרמזים שחן  
המלקות שחן שלא כדברי הרמזים שכתבתי • ומכל מקום אינו מכפר לו מכל  
וכל אותו המלקות שלא כתבתי כי צית דין מהעונות האחרים שכתבתי • אלא  
כיון שכתבתי זה הרב דברי הרמזים ודברי הרמזים ז"ל כנראה שצדעו אינם חלוקים  
זה עם זה והם לדברי הרמזים חן כח ציד צית דין להקלות לעובר בזה עדים  
וסתם

דברא צמיר להא מעם לרבי יעקבאל דהא צמרחא אלציה מכות צביי וכן  
דלית סלכא דרבי יעקבאל אחא חייט וימריה דרבה דליחמא אלציה חלל סים  
לבו לומר צמרח סכומה ארז סיו לומר דאף על גז דלא קיימ' לן כר' יעקבאל  
אחא דקאמר מלקות צביי מכל ועוקם וימריה דרבה סלכא חיל לכל שאר מילי  
דמא דלא קימא לן כרבי יעקבאל סא מעטעמא דקרא דלחמא צמרח וספסום  
סרי מעטעמא וסא סדין גס כן דכיון דדין סמלקות צבי דעלקין צווק סס סכל  
מעוקם ובר' כדצמקוד חלל לכל שאר מילי מלקות צמקום מיהא סיא עומדת ומירי  
לכלהון דיין רבי סיכי דצמיציי מיהא חין מעיחין צית דיין צמודת פיו ואפליי  
ססמא יחלה פני סציה דין על כך לכפרת עוסי סכי נמי צמיציי מלקות חין  
מעלקין ציה דין צמודת פיו ולא אפילו צצקסמו מיהא על כך ולכן סמך סרצ  
מיד אחר צ' חלו סריס סמכריס סים חלוק צס צין חייצי מלקות לריי כפסוי  
חין חס לוקס חלל צמריס וסמרחו וכי' כדרך ספסיס צירי כפסות וכל זס  
אפילו צמקומה דעמלקות ליכא סמך סכנת מיהא דליי סמחא חינו כן דודאי  
אליכא צמלקות סכנת מיהא ואפילו צמלקות סייד סמחא עטעמא דכנת סרצ סמא  
סמריפס דעמו וכי' סחלו אי זס מר כפס יסמחק עמלו לסרי ציה דין כדי סיאמורדי  
לעמלקות ארצטיס וימחא מוחאס סמכות וסיס צמלקות סל סמח סכנת מיהא  
סא מוצאר דחא סמך צמחיתין סס צפ' סלוקין ואס מח סמח ידו פטור גס  
צירוסלמי סמחדיין פקח קמא קאמר רבי אבנא צבי מכות צביי פעמיס סמח  
עומסוסי ויס צו ריי כפסות ואף על גז דסדין סא צבי סעסס סא מעוקם  
דלפין סכי מקרא דלעיל חלל מכל מעוקם מוכח סאיפסר לו לעומ סממלקות  
גס סמציס זיל כח צפיה מכות צבי ואף על פי סאפסר סימח כסמלקין  
סמח' גס רביס וספוסקיס כח צו כן צפירוס ואמרו סמח סמחוק סיס צין מלקוי  
סל סמח לעכת מדרות מדרבן על מו סמבנ על דריסס או עבד על דר סמח  
סחי ציי מלקות מן סמח דעמלקות סל סמח סמלקות מלקה צכל כורו וססליס  
מן סמכות על לצי וסרלועה גס כן סיא צומוץ סיוכל לסכות מכת חקק ולכן  
סיס לריי אומר סקרו צמרי סיימח סמכות וסמח סמכות סמחוק חלל מכת  
מדרות לא סיתה חלל כפי רלות ציה דין לסוכות מוקד ואף אס יוכל לסכול  
ימח חין מוכין חות חלל לפי אומר סרצ סמבנ צ' ולפי סממל צמלקות  
דרבן קופי אס סמריצטיס צקדוקין פק קמא (דק"ט) סקורל לחצו עבד יסא צבדי  
מחר קופי אס סמריצטיס' וסכצו צסס סמקופות דליי' ואף צמכת מדרות  
סמרי סמכות אס צמקפר מכות סל סמח חלל סאיין מוקות כמות' ועד  
סמרי ספוסקיס צזה לצאר מחי סא מח סממר מוכין אסמא מר סחלל כפסוי  
ואינו מעבין סלפרינו :

**ברור** של דבר שמלקה על תורה והוא הפוער זון הכרת עם התשובה איפה שיוצא המוכח וענו ואין כח ביד בית דין להלקוח לשום אדם אותו המלקות אם לא שגבר צדדים והתרחם אפילו ששגבר יצא לבית דין לחלות פניהם שילקו אותו כמו שאין כח בידים אליצא דכילי עלמא להעניא לשון אדם שגבר עניניה שיש זה חייב מיהא אם לא התרו בו הגם ששגבר יצא לפניהם לחלו פניהם עי: כך לכפרת עונו \*

**עוד** אחי אומר שגם שיהי' הדין טוען שיטתו כי דין להלקות לעובר בזה עדים והתראה' ומלקות בשל תורה כשהעובר בזה לחלות פניה' שילקו אותו לכפרת עונו עם כל זה אינו כפטר מן הכרת על ידי אותו המלקות אפי' שגש' תשוב' ואפי' בעצירה שאין זה כרת אינו כפטר מעונש שמים שיש על אותו עבירה על ידי אותו המלקות דרוקא קאמר קרא ונקלה אחיך כיון שנקלה הרי הוא אחיך בזהו המלקות המעובר סם לא במלקות אחר וכן תימא כיון שמוכח המלקות הם מחזות בזה כמו בזה מלי' איכא בין זה לא' לא היא וטובא איכא בהמורה אחרת והפילו הסופר והבאור וכו' ולא דמי לכשנא הוא לבית דין ומפיל עולמו לפניהם ויבקש מהם שילקוהו : ראי' לזה מה שאמר ז"ל בזהעניות פרק קדר העניות כילד דעל מלי' דתקן במתמיהו' כיחזין אפר עקלה על גבי המיזה ובדאש הנשיא ובדאש בית דין וכל א' וא' טוען בדאש' מקש' במתא נשיא ואז בית דין נשקלו איכחו וכחוהו ברישיתו מיש' דשקיל איכס אחרינא ונחה לכו אחר רבי' אלא דמן קשרי אינו דומה מתצייס מעלמו למתצייס מאלחרים ואפילו איכא דליכא מעשה אלא דבור בללד אחרין הכי סוף פירק היו בורקן דעל מלי' דתצי' בצרייתא אומר דצרי מעשית דהקן הדין וכו' ופליגי א' אחראי' שפירטו [לפדוק] הדין דחד אחר קש' דיכא וחד אחר חסד דיכא ונקשה למיד קש' דיכא מתיצי' גדול בצריי'ס אומר בהקן הדין אי' אחרת בשלמא חסד דיכא היינו דלומר גדול אלא אי' אחרת קש' דיכא לא קני' דלא אחר גדול כסופי' הוא דקא ומכסיך כפשי' אין אינו דומה מתצייס מעלמו למתצייס מאלחרים הרי דבין בנעשה בין בדבור אחרין אינו דומה מתצייס מעלמו למתצייס מאלחרים והי' כיון שזה המלקות הוא עונש לעובר וכפטר זו עם התשובה גם מעונש שמים ואפילו מתכרת אם היא עבירה שיש בה כרת אינו לן למימר דרוקא בזהוה נוחא דכתיב בקרא דלית ליה כסופא טובא כפטר לא בנכוחא אחרית' ודאי כראה דלחזור לכסותו ומקפיק אפילו במלקות כזה ולא מעונש המלקות אלא מעונש שגש' תשוב' וכבר כתבתי למעלה דלחזור לכסותו ומקפיק שגש' תשוב' אף על פי שלא לקח ווי' שגא לביר ובקש מהם שינקו אותו לכפרת עונו ודאי דעש' תשובה אכל לענין להפטר מעונש שמים דעבי' תרתי סעלקות והתשוב' לריך שיהי' המלקות בנכוחא דכתיב בקרא ונענש המזכיר דאינו דומה מתצייס וכו' וליכא למימר דרוקא נכסיה חו' אז בית דין מחזיקין הכי לא בצבירה אחרינא מודלא קפיד במתמיהו' אלא בצבירה אחר בית דין אלא המלחרים כל' ואי' טוען בדאש' תא ליכא למימר דרוקא בכל דבר שגא בזה לכל א' אינו לן למימר הכי אינו דומה מתצייס מעלמו וכו' ומלי' דקתי' סהם כל א' וא' טוען וכו' הוא דנענש דלא חשיב' לא מתצייס' במלמא כי' היתה דכתיבת באלחרים מלפני כמו נשיא ואז בית דין דנענש המיזתוס הם מתצייס' מאלחרים אפילו

**ובעיקר** הדין לא הייתי לרד לדידו כלל ומאחר שכל יסע ומסע רבני לפת צחוסם הסתכסמה לא היה אלא ללחם ליסע עומם צהשיג הסכלי החסוד הס' מאשר ריחם צכהצם וערגלם צפוס צלוחם שליח מלוה הסכס העועלה הסכר הסומם עם כל זה לא אהסוך פי מלהודיע לרצני הדור ילי אם אשר עלה צמלודתי לעשו מעשה צדין הסה אחר חטי אסא ואחן צצילוד כונס דברי הרז ואומר שכבר כודע לכל יודעי ספר סכל דברי הסעוים צספרו כסלם כודע וקור וסלסם צסלמודכ סקודס או צצרייתם וסוספסחם כדברי הספר הסחוסם שזין כח להצנים צסלימוד לא עיקרם לעכין הדין ולא עומם וצמדן דידן ככה הס ולא עוד אלא שספילו צפוס סוסק אחר לא כמלם הסחסס מסספר צסידו ולכן זין לי מקור לחקור מומס על סחנס סמסחם זולתי ימייה וזיה לרובי מוצרי הרז צצלומס סכנס צצירי סמססס וצפסוק וכפי סגלסס ססר צור צזקורסו וסנס סכנס צמסנס צצילודס צסלידו דרסס סרלסוק ס' מנס ססרסוד ססיקון סס צמסנס צנס סכנס להקירם ענייה סיס מן סיסציה וכו' ססרס סלסון צצלמו סכנס צפסוק צפיל ססלסוכיו סגדול סצכנן וכו' וסרס רלס סיסציה וכו' כאלו סיסס כונסו סס צמסנס לסח מוק' וסודר זיך יוכלו לענס סססדרי גדולה של פיל עם סגסיל וצפסוק לא ריח כלל ליה ולא ייסד זיס לרלס יציה אלא אחר צכלל לענס דייסס ולסוקן זרססם בס דייקן צלסונו וסר לוור וס שכבר אור לעסלה כנס פעוסס וס לסס לרזן דרי קכנס כנגלס שלם סיס מנס אלא לסיקון דרי קכנס: וגס סזיפסר לוור צס דעסוס סכי כנס כן ופיעו דרי קכנס עסוס מם ססקסס על עלמו לענס ואור אם כן לעס סיו ססכסס מלסעריס כרי שלם יצילו דרי קכנס כי כן מוצר צמסנס דרי יסודס צן צצס פיה צססדריי פיל וצענדס זרי פיל סקן צעלמו כרי שלם יצילו דרי קכנס וקוק למעסס זקריס או ססס וכו' כלייתם ססס מכל מקום כרלס סכל כונס סרז לא סיסס אלא לסח סיקון וסודר זיך יוכלו לענס צית דין סל ג' סיס' ססוכס וסזיסיס לרזן ססצריס סדריס צסלסס וצכללס ועיקרם דרי קכנס: וגס צס ססררו על הודס רצני לפת ספילו על פי דעסס סכסעסו סעעסס ססכר סספר עיקר לעלסם וס סכנס הרז צמסנס ועסו מעסס על פיו לוור רלס יציה צסריס וצכסרס וצסוקן ססון בס כסי' וסזיז וס סכנס הרז צפסוק סכס סלפי סלונס רלס סעיקר וצוקרסו סכלס ועל פיו סיס רלס לסס לעסנס מעסס ולפריס יסצר עד מלי ספסל לן מיה וסס ספסר יס כך: סרצ סכי ססור צו הרז מוענו צפסוק סרס מעססס סכנס סס צמסנס כי סס סרז רלס מוסקוי יסעיה עיס' וצפסוק כנס וסודר לריך סכרס וסרלס וס סעס סלסור סרז ורס צמסנס לסח כרי וקוקן זיך יוכלו לענס סססדריי על סגסיל וס מניי סלס לריכס לסס צלום צסונות כי לפי סלסס קודס צנן ציס ססוקס זין לסס כח וועלס סססדריי כיון סרז מועססס או כלס כעעס סלריי צמסנס וצסרלס אורי צפיק דעמורס צעלי עסקי' זי לימס צזמן סס



אמנם הרעיון הפך צורחם ודבר פשוט שאין קמחיה כלל עד יצא מורה

[illegible]



כמו

**ועתה** אחיז לכל הספקות החכמות לעיל אי לא' למלוא חשבון וכל' שהרמזים קיבצ' שחם יסכימו חכמי ארץ ישראל לסמוך שום אדם הסמיכי' מחקרים יצירו וגם הרמזי' דלח' השיב עליו כדרכו כרחא שהוא קוצר גי'כ סיכול'ן לסמוך אס' יסכימו חכמי ארץ ישראל . וקלת רחיה יס' לרצירו מלאמרינן במסכת קמח פרק קמח (דף ע"ו) דלומרינן החם האי כלבא דלכל אומי' ושוכרא דלכל תרגומא ולא מוסרמא הוא ולא מנביכ' בצבא והי' צרצרי' חלל' צוטרמי אורחיה הוא וחי' חפס לא מפקי' מיכיה וחי' אומי' קצבו לי' זומא' דלזילכלא לארץ ישראל קצבי' לי' וחי' לא חזיל משומתי' ליה עד כאן . והקשה הרשב"א ז"ל תמידי' לי' דצומק' לא היה סמוך לארץ ישראל שאלו היה סמוך אף בחל' יבצו שאין הדבר חלוי אלא צומאמין ואם כן אמאי משומתינן ליה עד דקלינן לא"י דלא ימנע אי' מיירי צומן דליכי' סמוכין אף בצבא יבצו לא' ליכא סמוכים חת' תועלת יס' צעלייתו לא"י דהא אמרי' בפרק קמח דבסנהדרין ארצי"ל אין סומכי' צמ' וצעבין ומאי אין סומכי' אליהוא דלא רייכי' דיכי' קנסות כלל צמ"ל והא' תמן בנסהדרין נומבט צין בלרין צין צמיל' וכו' חלמא צומן דליכא סמוכים בלרין דיינינן דיכי' קנסות צמ"ל והי' צומאמין יס' קיוע למה שכתב הרמז"ס חה לשון הרשב"א ז"ל אלא שראיתי להרמז"ס ז"ל שכתב מן הסברה שחם הסכימו כל חכמי א"י לאנוך סומכים וכו' ואף על גב דבסוף דבריו כתב חה לשונו ואף על פי שיש לעיין בזה ממה שזכרנו פ' קמח דעברה וזה וכן בנסהדרין ברם זכור אותו האיש לטוב שאלמלא הוא צטלו דיכי' קנסות מישראל דלמלא אי' לא סמך הוא אותם ה' זקנים לא היה באפשר לסמוך מפני שלא אי' שם סמוכים לסמוך וכו' . עד כאן לשונו . סוף סוף לא מלא שום תשובה למה שהקשה אלא בזה שכתב הרמז"ס מוסברא שחם יסכימו חכמי ארץ ישראל לסמוך רחיה אדם סיכולין' לסמוך . ואע"פ על פי שכתבנו לו ההיא דרבי יהודה ב' צבא לא רחיה לגמרי' קברת הרמז"ס אלא שכתב' שיש לעיין בזהיה עובד' דר"י בן צבא . והנה הרמז"ס הצי' לוחא הקושיא על רבי יהודה בן צבא שהעטם שהיו מלמערים מפני שישראל היו מופחרים וחי' באפשר יסכימו כלם בזה וכלפי זה הדרך קושין' לדוכחין דלמאי משומתי' ליה לעלות לארץ ישראל כיון שאי' אפשר יסכימו בזה ואין שם דיכי' קנסות כמו שאין בצבא ולמי אומר שאין קושיא משה' עובדא שלא אחר שם שאלמלא רבי יהודה בן צבא צטלו דיכי' קנסין' לעי' אלא צטלו דיכי' קנס' תו באפשר שהכוונה לומר שאולי' ימשך זמן רב השמד ויצטלו דיכי' קנסות בזהו הוון . ואם תאמר למה סכן צעמל' ר"י בן צבא ימחין עד שיחלוק השמד ויתקצלו חכמי ארץ יס' לעשות סמוך אחי' . ויש לומר שיש כמה עלות חלויות צעבין' הקומי' כדאי' בנסהדרין ובכמה דוכתי' בתלמוד ועוד דשעת השמד היה והיה חייב למקור עלמו צמלוא היותר קטנה כל סכן צמלוא הסמיכה שיש בזה כמה גופי' מלכות וחשש שחם ימשך זמן רב יצטעלו כל המלות התלויות צעבין' הסמיכה ואפילו לא היה זמן רב היה חייב למקור עלמו עליה ששעת השמד היה כחבר ועוד שחשש שלא יציגו בו הארצים . ועתה ראו לחקור מה קיוע הביא הרשב"א מלשון הרמז"ס ז"ל שהרי כתב צפירי' שח"א יסכימו הכל ואם כן הקושיא שהקשה הרשב"א דיכי' אומי' קצבו לי' דוכחא דלזילכלא לארץ ישראל וכו' אמאי משומתי' ליה ואם כן עדיין הקושיא במקומה עומדת כיון שאי' באפשר יסכימו הכל ומה תועלת יס' לו צעלית' א"י גם יס' לחקור בלשון הרמז"ס מה שכתב צי"ר שח"א יסכימו הכל ובכמה מקומות שדבר בזה הענין לא הזכיר זה הענין' שח"א יסכימו הכל כמו שכתבתי לעולה . ולמי אומר שכוונת הרמז"ס היא שיש הפרש גדול צין דורו של ר' יהודה בן צבא וצין שומן שדבר בו הרמז"ס ז"ל שצומן ר' יהודה בן צבא היו כמה קהלות צא"י ובמה חכמי' גדולים מופחרים צא"י ומפני זה כתב הרב שהעטם שהיו מלמערים בסמיכה בזהו זמן היה מפני שהיו ישראל מופחרים ואינו כוון הרמז"ס או כוונתו זה שאין שם אלא מקור' אי' שיש שם ישראל או לא' ישיבה אחד שבצומאמין זה נקל הוא שיחלוק צבי' הישיבה לסמוך הרב שלהם ולפיכך צמאמית' שהוא מדרב צומן קרצ' למשיח שהוא צומאמין זה לא כתב אלא יראה לי שחם יסכימו שיש הישיבה למטת לגדול שבהם ראש ישיבה יחסיים הישיבה על ידו ולא אחר שיש



## שאלות ותשובות רבי לוי אבן חביב

1

לכא עומדן זאלי וזה יועיל לנו קציעותם סכסוך עליהם וזהו ז'ל סכסוך  
בספר המלות וזה לשונו הציחו הרעצין בהשגות שפעה עליו חלל ענה חסיד  
עיון דברי הרב שכתב כאן כי אמרת הוחל לא יעשה אותה לעולם חלל בית  
דין הגדול לז' וזאת ישראל לז' חלל בהעדר הסכמים מאלף ישראל לא ידע  
לז' דין הסכום זאלי שיעצר שני' וקציע חסידים צח'ל כמו שפעה ר' פ' וכס  
עוד שיש תה עיקר גדול מעיקרי האמונה לא יעשוהו ולא יתנונו זמקוה חלל  
המעמקים גרעה וזהו שנהיו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ראש חדש וזה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שבת דין שאלך ישראל קציע זה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
על חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לך צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
מעמדות זאת שהוא הצניח שלא ימחה אותה האמונה מחלל חסידים צח'ל חסידים  
דין ולא ימחה צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
החכר כמו שציחור כי מליו חלל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לז' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
אין ספק צ' עד כאן לשונו . ואם כן צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ולא צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
דין וכבר השג עמיו הרעצין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סמכים מאלף ישראל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
פי' הרחיה או על פי החשון וזין צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
יועיל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ואין שם צ' כלל לקדש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שנים שהיו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לדין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
הסכיה צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שנים הרחיה להעצור לפי מצינו עד שצח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
דין צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
המועדות מפני צ' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ועוד וחזק חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
הוא שצח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
על פיהם .

**ועוד** כתב הרעצין ועל השולח להקשות מזה שאלו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לפי השנה ואם עזרה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
אחר כז' ש' עשות בספרים ולא הרג' צ' החכם הלשון הוא אחר ראש השנה  
יוד פי' שאם קודם השנה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
חלף שנים מקדש כמו שפעה לז' ענה שחזון רבי הלל עד היום י' יחזק מאלף  
שנה ואין יועיל קציעות מאלף חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
זאת השאלה שאין זמן זאת העיצור קציע להם מן חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
יעצור אותה אחר כיון דכתיב החדש הזה לכם ראשי חדשים ודרכו זה כיון ואין  
אחר כיון חלל לפי שכל היו רגילין בעצור חלל צקרו לאדר סכסוך להם ענין  
האציע ופירות האילן ואם יקדמו להם שנה מעמדות צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ושנים ומפני זה היה להם חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ויצאו לז' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שיחזרו ויגלו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
חלל כיון שראש החכם החכר צעור המועדות לגמרי חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וראש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
עם העם דרעס המועדות קציעות מאלף חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שנים כלל לפי החשון צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כל זה כאשר שפעה שהסכים ר' הלל הסכיה צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
אחר לז' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ועל זה הענין הוא חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
זמן מה שהציג הרעצין חלל דברי הרעצין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
מועד הקסיה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
החשן שחזון חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לכן חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כתבנו כל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
יוס פלוגי הוא ראשי חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לסכסוך סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כזה אין שום חולק צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שהיו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שלו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
מאלף חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
מחלל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כאן וסוף חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וכי' כראש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
חלל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
דין צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
עם

כמו שכתבנו חלל כאלה יצא הסכמה מזה דין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לחזירו ומפני זה לדין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ענה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
עמדת חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
זה שכתבנו גם כן יחסיצ מה שהציג הרעצין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
דקמה שחל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
אין ישראל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
צ' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וכאשר שפעה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
הוא קיימה לן דכל דבר שצמחין לדין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כמוהו עד יצא חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
היה שבת ד' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
עולם צמקום חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וכבר כתבנו לעמלה צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וחף על פי שאין כראש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
אחר לא מלחתי חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כראש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
צ' קרובים והרחוקים שפעה זה קציע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שהיו דבר האחרון הוא והסכמה לעלה ככונה כדי להסיר המחלוקת ושינוי  
הדעות והכשרות והמנהגות שהיו מקודם לכן צ' קציע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ושאר המועדות על פי ראיית הלכה וחדושה לצ' קציע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שהיו מפני כן צ' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
הכפורים ואפילו צעירי חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
והיה כל זה מציא מחלוקת גדולה וקלקול בקציע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כל זה כתב בספר יסוד עולם וכת' שכל זה הסכים דעת החכמים והזקנים  
ויסדו לנו צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
והחזיקו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וחרתי לכותבו פעם שנים כדי להורות לך שאי אפשר שיצטנן חסידים צח'ל חסידים  
יצא חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים

**עוד** ומקום אחר חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לצנע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
קדוש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ועיצור חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
או צ' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ולאחר חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
משה רבי' ענה שכן הוא פירות הדבר עדות זו שהיה מקורה לכס וכל העומד  
אחרים צמקומם חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
חדשים ואין מעצין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
חלל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ולא לעצור חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
בהשגות על המלות שפעה חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
שחסידי החלומד כראש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לעצור חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ועצור חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ויחסיצו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
רחיה לז' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לסכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
אחר שאין שום קושיא מאלף חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
חיל וצריך צ' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
אזי ורבי' חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
היו סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
היה כן שחזון חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ואפילו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
כח שסיכמו לאחר וזהו חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
האחרון חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
צעירותיו חף על פי שיעשו סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
לקציע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
מזה משה רבי' ענה שצריך לא נפקה שלשלת הספיקה עד כאן י' עדיין קשה  
לי מה שכתב הרב צ' קדוש חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
פלוגי לא חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וקוצע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
זה שאין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
סכסוך חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
וקציע חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים  
ומחזין עד כאן : ולדעת כיע צ' כשמוקדשין החדש על פי החשון צ' חסידים  
כשמוקדשין על פי הרחיה לדין חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים צח'ל חסידים

